

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/10/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010023
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1613010023.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Šimkovej a prísediacich Ivany Bujnovej a Marty Bordákovovej, v trestnej veci obžalovaného E. U., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. februára 2016 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný

E. U., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom T., F. ul. č. XXXX/XX, prechodne
bytom J. č. XXX, adresa na doručovanie písomností T., S. ul. č. XX, alias JUDr. E. U.,

sa uznáva zavinného, že

1. vystupujúc ako právnik po menom JUDr. E. U., vylákal od poškodenej Mgr. W. P., nar. XX.XX.XXXX, finančné prostriedky vo výške 5.000 € za to, že sprostredkuje pre dcéru poškodenej E. P. zamestnanie asistentky v právnickej kancelárii, na základe čoho mu dcéra poškodenej odovzdala dňa 03.03.2009 v E. pred bankou R. vyššie uvedený finančný obnos v hotovosti, pričom k sprostredkovaniu práce zo strany obvineného nedošlo, čím poškodenej spôsobil škodu vo výške 5.000 €,

2. vystupujúc ako právnik pod menom JUDr. E. U., pracujúci pre vládu SR, vylákal od poškodeného W. R. finančné prostriedky vo výške 12.400 € a od poškodeného S. J. finančné prostriedky vo výške 14.000 € tak, že sa zaviazal poškodeným sprostredkovať kúpu osobných motorových vozidiel zn. Mercedes Viano od Úradu vlády SR, na základe čoho poškodený W. R. odovzdal finančnú hotovosť vo výške 6.000 € T. P., ktorý túto na prelome mesiacov júl a august roku 2009 v obci J. odovzdal obvinenému, následne odovzdal aj W. R. obvinenému v J. č. XXX finančný obnos vo výške 6.400 € a poškodený S. J. odovzdal dňa 22.07.2009 v E. pri športovej hale E. obvinenému finančný obnos vo výške 14.000 €, avšak nedošlo k sprostredkovaniu kúpy uvedených vozidiel, čím poškodenému W. R. spôsobil škodu vo výške 12.400 € a poškodenému S. J. vo výške 14.000 €,

3. vystupujúc ako právnik pod menom JUDr. E. U. vylákal od poškodeného O. R. finančné prostriedky vo výške 6.000 € tak, že sa poškodenému zaviazal poskytnúť právne služby, na základe čoho poškodený odovzdal synovi W. R. finančný obnos vo výške 5.000 €, ktorý tento v marci 2009 v J. č. XXX odovzdal obvinenému a následne v júli 2009 v E. č. XX odovzdal O. R. obvinenému finančný obnos vo výške 1.000 €, napriek tomu však žiadne právne služby neposkytol, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške 6.000 €,

4. vystupujúci pod menom JUDr. E. U., predstierajúc, že poskytuje právne služby, vylákal od Z. T. v presne nezistenom čase v období medzi 22. júlom a 25. júlom 2009 v kaviarni J. caffe v E. sumu vo výške 5.000,-€, za účelom zastavenia exekučného konania vedeného voči Z. T., pričom žiadne kroky k zastaveniu exekučného konania nepodnikol a peniaze použil pre vlastnú potrebu,

5. vystupujúci pod menom JUDr. E. U., v presne nezistenom čase v priebehu mesiacov júl, august 2009 vylákal od poškodeného H. E. pod zámienkou:

a/ zakúpenia motorového vozidla zn. E., pre poškodeného zálohu vo výške 3.000,-€, ktorú prevzal na presne nezistenom mieste v E., pričom žiadnu kúpu motorového vozidla nezabezpečil a peniaze minul pre vlastnú potrebu,

b/ vybavenie povolenia na výstavbu rodinných domov v E., na presne nezistenom mieste v T. sumu vo výške 10.000,-€, pričom od začiatku mal úmysel peniaze použiť pre vlastnú potrebu a nezabezpečiť žiadne povolenie na výstavbu rodinných domov,

c/ zabezpečenia sprostredkovania zábezpeky v OTP banke v Maďarsku, sumu vo výške 6.000,-€, ktorú prevzal v reštaurácii v Budapešti v Maďarsku, pričom od začiatku mal úmysel peniaze použiť pre vlastnú potrebu a nevybaviť žiadnu zábezpeku,

d/ zabezpečenia predaja motorového vozidla Volkswagen Passat 1,9 TDI, ŠPZ: E za sumu 6.000,-€, predmetné motorové vozidlo ktoré aj predal, avšak peniaze poškodenému za predaj neodovzdal, pričom od začiatku mal úmysel peniaze utŕžené z predaja vozidla použiť pre vlastnú potrebu,

6. vystupujúci pod menom JUDr. E. U., pod zámienkou krátkodobej pôžičky, vylákal od poškodenej Mgr. J. E. v mieste jej trvalého pobytu v T. na M. ul. Xc, na základe zmlúv o pôžičke dňa 1.10.2009 sumu vo výške 45.000,-€ so záväzkom vrátenia do 31.12.2009, dňa 29.10.2009 sumu vo výške 50.000,-€ so záväzkom vrátenia do 15.11.2009 a dňa 10.11.2009 sumu vo výške 15.000,-€ so záväzkom vrátenia do 30.11.2009, peniaze však nevrátil, pričom už v čase ich vypožičania mal v úmysle ich nevrátiť a použiť ich na vlastné obohatenie,

7. vystupujúci pod menom JUDr. E. U., pod zámienkou zabezpečenie zakúpenia nehnuteľnosti na spoločné podnikateľské účely pre Mg. J. E. a S. E., vylákal dňa 3.11.2009 v T. od Mgr. J. E. sumu vo výške 66.000,- € a S. E. sumu vo výške 33.000,- €, pričom od začiatku mal úmysel peniaze použiť pre vlastnú potrebu a nezabezpečiť žiadnu kúpu nehnuteľnosti,

čím týmto konaním poškodených uviedol do omylu a spôsobil tak poškodeným Mgr. W. P. škodu vo výške 5.000,- €, O. R. škodu vo výške 6.000,- €, W. R. škodu vo výške 12.400,- €, S. J. škodu vo výške 14.000 €, Z. T. škodu vo výške 5.000,- €, poškodenému H. E. škodu vo výške 25.000,-€, Mgr. J. E. škodu vo výške 176.000,-€ a S. E. škodu vo výške 33.000,-€, spolu celkovú škodu 276.400,-€,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak škodu veľkého rozsahu,

čím spáchal

pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o treste odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky s probačným dohľadom, uložený obžalovanému v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 2T/167/2011 zo dňa 28.11.2011, ako aj výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/75/2010 zo dňa 28.06.2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods 1 Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť poškodeným škodu nasledovne:

1. Mgr. W. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. č. XXX, škodu vo výške 5.000,- Eur
2. O. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. F. R., E. č. XX, škodu vo výške 6.000,- Eur,
3. W. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. č. XXX, škodu vo výške 12.400,- Eur
4. S. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., J. č. XXX/XX, škodu vo výške 14.000,- Eur,
5. Z. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. A. č. XXX, škodu vo výške 5.000,- Eur,
6. H. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. A. č. XXXX, škodu vo výške 25.000,- Eur,
7. Mgr. J. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., M. č. 2c, škodu vo výške 176.000,- Eur,
8. S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. F. R., H. XXX/XXX, škodu vo výške 33.000,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 21.01.2013 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 141/10-41 na obžalovaného E. U. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom v bodoch 1 - 3 výrokovej časti rozsudku. Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava podala dňa 17.03.2014 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Kv 62/10/1100- 57 na obžalovaného E. U. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom v bodoch 4 - 7 výrokovej časti rozsudku. Okresný súd Malacky uznesením sp. zn. 1T/31/2014 zo dňa 04.06.2014 spojil uvedené trestné veci na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 3T/10/2013.

Súd vykonal súdne konanie v trestnej veci obžalovaného ako konanie proti ušlému, pretože obžalovaný sa pobytom v cudzine vyhýbal úkonom súdneho konania. Súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkov a prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania ako aj listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a uvedenými v texte rozhodnutia. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný E. U. o svojej výpovedi učinenej v prípravnom konaní vo vzťahu ku skutkom uvedeným v bode 1, 2 a 3 výroku rozsudku využil svoje právo a odmietol vypovedať. Vo vzťahu ku skutkom uvedeným v bodoch 4, 5, 6 a 7 výroku rozsudku uviedol, že sa necíti byť vinný zo skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu. Ku skutku 4 uviedol že pani T. nepozná, nikdy mu nebola ani predstavená, ani si nie vedomý toho, že by s ňou niekedy mal akékoľvek obchodné alebo súkromné vzťahy. Poprel, že by mal prevziať 5000 eur za nejaké exekučné konanie, tým, že sa s ňou nikdy nestretol, tak ich ani neprevzal.

Ku skutku 5 uviedol, že s pánom E. sa zoznámil v roku 2009, mali priateľský vzťah. Ohľadne vozidla Mercedes uviedol, že žiadnych 3000 euro od E. neprevzal, ďalej uviedol, že raz na vozidle Mercedes prišiel ich sused H. a videl ho aj E., ktorý povedal, že by raz chcel také auto a či by také nevedel zabezpečiť za lepšiu cenu, na čo mu on povedal, že, bohužiaľ, nie ale lacnejšie sú autá keď sa dovezú. Uviedol, že osobu H. E. pozná, je tá osoba, o ktorej rozprával, že prišiel na vozidle Mercedes. K fotografiám motorového vozidla Mercedes S 500 evidenčné číslo BA XXX OL, uviedol že tieto boli vyhotovené na ulici Q. M. pred bývalým relaxačným centrom jeho manželky a vyhotovil ich H. E.. Na fotografiách je pán E. a tiež je tam aj on. K časti týkajúcej sa vybavovania výstavby rodinných domov v E. uviedol, že E. ešte s jedným mužom, ktorý sa volal S. prišiel k nim domov a opýtali sa ho, či by prostredníctvom svojich kontaktov nevedel pomôcť dotiahnuť do úspešného konca

pripravovanú realizáciu výstavby, vrátane úspešného dosiahnutia stavebného povolenia. Priniesli so sebou i dokumentáciu o danom prípade, ktorú si pozrel a povedal im, že sa o to pokúsi. Jeho kroky boli v tom, že sa snažil zistiť daný stav a možnosti. Potvrdil, že prevzal od E. a S. sumu 10 000 euro, táto suma bola jeho odmena za vynaloženú prácu a náklady spojené s týmto prípadom. Tento prípad nie do dnešného dňa medzi nimi uzavretý, medzi ním a E. nastali rozpory a to z toho dôvodu, že ho E. tlačil a požadoval od neho veci, ktoré odmietol vykonať z dôvodu, že by seba alebo iných mohol dostať do problémov. Uviedol, že spoločnosť H. pozná iba z počutia a ďalej sa k tomu sa nevyjadruje. K časti skutku týkajúcej sa sprostredkovania zábezpeky v OTP banke uviedol, že chcel s E. vycestovať do Maďarskej republiky za pani O. T., ktorá býva v T.. V tomto prípade E. potreboval pre svoju obchodnú aktivitu bankovú záruku, ktorú nevedel vybaviť na Slovensku. Tak mu zariadil stretnutie s pani O. T., ktorá sa zaoberala bankovými úvermi, garanciami a refaktoringom. Pri ich stretnutí v T. sa E. s ňou dohodol, že sa pokúsi zariadiť záruku na jeho obchod. Asi po týždni opäť cestovali do T., kde už E. priniesol dokumenty a pokiaľ vie, tak odovzdal pani O. 5000 eur, na ktoré dostal aj príjmový doklad, tento musí mať buď E. alebo ona. Vie o tom, že E. s O. ešte spolu komunikovali niekoľkokrát emailom alebo telefonicky. Má vedomosť o tom, že OTP banka požadovala od pána E. a jeho spoločnosti garancie, ktoré E. v danom termíne nedodal. Bankovú záruku vybavovala ešte pani S. J. z O., ktorá sa pozná s pani O.. Ako ich obchod ďalej pokračoval sa on nezaujímal, má vedomosť o tom, že vec nebola dotiahnutá dokonca. Tieto stretnutia sa uskutočnili niekedy pred letom v roku 2009. Ďalej uviedol, že peniaze od p. E. v tejto súvislosti neprevzal, ale prevzala ich priamo pani O. T. Na upresnenie doplnil, že sa zúčastnil iba dvoch stretnutí, aktívne sa ich nezúčastňoval, iba preložil niekoľko slovíčok z maďarčiny do slovenčiny, čo si nevedeli povedať v angličtine. E. sa O. sa rozprávali po anglicky.

Čo sa týka predaja motorového vozidla Volkswagen Passat, tak H. P. robil u neho doma stavebné úpravy. Pán E. ho niekoľkokrát navštívil a videl prácu pána P. a keďže sa E. sťahoval do nových priestorov, tak požiadal P., či by mu tiež, nevymaľoval. Takto sa zoznámili E. a P.. Raz prišiel za ním E. a opýtal sa ho, či nepozná niekoho, kto by kúpil motorové vozidlo Volkswagen Passat. On to spomenul P., lebo v tom čase mal pokazené svoje motorové vozidlo. Išiel si ho pozrieť do sídla spoločnosti pána E., kde sa aj s E. dohodol na kúpe toho vozidla. Pokiaľ vie, tak cenu 6000 eur za vozidlo odovzdal P. priamo E.. Vie aj to, že ako bolo auto zaplatené, tak E. povedal P., že sa auto hneď prepíše. Nevie však uviesť, kto zabezpečoval prepis auta. Ďalej uviedol, že čo sa týka ich vzájomných vzťahov s E., tak E. bežne používal motorové vozidlo BMW X5, ktoré patrí jeho (U.) manželke. Na základe dobrých kamarátskych vzťahov dal do spoločnosti pána E. niekoľko počítačov a monitorov, aj kancelársky nábytok, ktorý už nevyužívali. Nevie preto, prečo sa E. obrátil proti nemu.

Ku skutku pod bodom 6 uviedol že s pani E. sa zoznámil prostredníctvom E.. Pre dcéru pani E. vybavoval magnetickú rezonanciu. Po čase ho kontaktovala sama pani E. s tým, že by mala niekoľko obchodných nápadov, ktoré by mohli spoločne zrealizovať. V tom čase sa vzájomne navštevovali a mali obchodný i priateľský vzťah. Uviedol, že od pani E. si požičal 50 000 eur, z ktorých otvoril reštauráciu v J.. Je si vedomý toho, že túto finančnou čiastkou mal vrátiť do 15. 11. 2009, ale po niekoľkých stretnutiach sa snažil p. E. vysvetliť, že momentálne je reštaurácia nová a pretože nechcel s ňou ísť do žiadneho sporu, tak jej ponúkol podiel v reštaurácii. Je tiež pravdou, že dostal od pani E. ďalších 45 000 eur, čo mala byť záloha na vykonané práce, ktorému mu zadala. Malo sa jednáť o kúpu nehnuteľnosti a s tým spojené úkony a aj ďalšiu spoluprácu. Peniaze podpísal ako pôžičku. Kúpa nehnuteľnosti mala byť od pána S.. Peniaze použil na výdavky. Je to vlastne jeho pôžička a preto ju uznáva ako dlh voči jeho osobe. Od pani E. si požičal ešte 15 000 eur, pretože sa chcel dostať z určitých dôvodov z finančnej tiesne. Na všetky finančné prostriedky, ktoré mu pani E. odovzdala, jej podpísal papier ako pôžičku. Vo všeobecnosti priznáva, že celý bod 6 je pravda, čo sa týka tých troch pôžičiek. Vyjadruje sa k tomu však tak, že peniaze nevytlákal za účelom si ich ponechať a nevrátiť. Peniaze nevrátil v termíne uvedenom v zmluvách, pretože ich nemal. Peniaze boli investované a chce ich podľa svojich možností aj vrátiť, mali to byť prostriedky z podnikania. Otvrdil, že všetky tri zmluvy s pani E. uzatváral pod menom JUDr. E. U. s rodným číslom XXXXXX/XXX uviedol, že zmluvy vyhotovovala pani E. a JUDr. E. U. je on, pokiaľ ide o nesprávne rodné číslo, respektíve neúplné rodné číslo, tu sa musel stať omyl, lebo dátum narodenia aj trvalé bydlisko sedí. Údaje o sebe nadiktoval pani E. osobne.

Ku skutku v bode 7 uviedol, že to nie je pravda. Žiadne finančné prostriedky vo výške 66 000 EUR neprevzal a ani sumu 33 000 EUR od pána E. neprevzal. Pani E. vždy, keď od nej prevzal peniaze žiadala od neho zmluvu alebo potvrdenie o pôžičke. Pána S. E. osobne nepozná, nikdy neboli predstavení. Je možné, že sa s ním stretol, ale nemá o tom vedomosť. Vo vzťahu k plnomocenstvo zo dňa 3. 11. 2009 v, ktorej je ako splnomocniteľ uvedená pani E. ako splnomocnenec JUDr. E. U., uviedol, že plnú moc vyhotovila pani E. a JUDr. E. U. je on a tiež je tam aj podpísaný. Malo ísť o kúpu nehnuteľnosti pána

S. pre pani E.. Za toto on nedostal žiadne finančné prostriedky. S bývalým manželom (pani E.) sa mu nepodarilo spojiť.

V ďalšej časti výpovede sa obžalovaný vyjadroval k menu JUDr. E. U., JUDr. E. U. advokát, uviedol, že všetky tieto osoby sú on. V danom čase, ako aj pred tým, bol vydieraný, táto vec má byť vedená v trestnom konaní na Úrade boja proti organizovanému zločinu Prezídia Policajného zboru v Bratislave, číslo konania sľúbil predložiť dodatočne. Z toho dôvodu, že mal strach o svoju rodinu a o svoju bezpečnosť si vytvoril identitu, s ktorou vystupoval na verejnosti. Nechcel, aby jeho meno figurovalo, aby bolo stotožniteľné. Pán E. aj pani E. vedeli, kde býva, poznali ho, poznali jeho známych, čiže nebolo v jeho úmysle ich podviesť, jeho úmysel bol chrániť seba a svoju rodinu v stotožňovaní s uvedenou trestnou vecou. Ďalej uviedol, že pozná osoby JUDr. H. P. a D. S., doktor P. zakladal jeho manželke živnosť aj firmu. Poznajú sa dlhodobo, niekoľko rokov asi 6 až 7. Požiadal ho o to, aby mu preposlal emailom návrh kúpno predajnej zmluvy na nehnuteľnosť. To však s týmto prípadom nesúvisí. S pánom S. sa pozná cez pani E., plánovali spoločný obchod, ale z toho dôvodu, že s pani E. sa stala uvedená vec, tak ich podnikateľské vzťahy sa zastavili. Ďalej uviedol, že pozná spoločnosť G. - J., jej generálny riaditeľ je pán S. a chceli spoločne vyvinúť nejakú podnikateľskú aktivitu. Nepamätá si, či bola podpísaná nejaká zmluva, ale pamätá si niečo ohľadne úveru. Tiež si pamätá že raz im, ako spoločnosť J. trade, predkladali jednu faktúru. Pre spoločnosť J. trade precoval aj Dr. H. P., nevie však uviesť, či s ním spoločnosť J. trade podpísala zmluvu. Na otázku, pod akým menom ho poznal doktor P. uviedol, že najskôr ako U., neskôr ako U.. Na otázku, prečo sa aj JUDr. P. predstavoval ako U. uviedol, že z toho dôvodu, že sa bál, ako ho vydierali a aj uniesli. Po predložení fotokópie dokladu Zmluvy o poskytnutí právnych služieb zo dňa 9.11. 2009, uzatvorená medzi J. trade s.r.o. v zastúpení advokátov JUDr. H. P. a JUDr. E. U. a klientom spoločnosťou G. - J. s.r.o. v zastúpení konateľ Mgr. D. S. a faktúry číslo XXXXXXXX zo dňa 1.11. 2009 na sumu 4760 eura, kde ako dodávateľ je uvedená spoločnosť J. trade s.r.o. a odberateľ G. J. uviedol, že túto zmluvu podpísal on s S., prečo je tam uvedený P. uviesť nevie, nepamätá sa. S určitosťou ani nevie, či faktúra bola uhradená.

Uviedol, že v danom čase používal telefónne čísla XXXXX XXXXX a XXXX XXXXXXX, ktoré používal on s manželkou. Už presne nevie kto používal, ktoré číslo, myslí si, že on používal to s deviatkami.

Svedkyňa - poškodená Mgr. W. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným sa zoznámila niekedy v decembri v roku 2008, priviedol ho k ním domov ich rodinný známy T. E.. Svedkyňa sa s obžalovaným dala do reči, tento sa predstavil ako právnik JUDr. U., pričom výslovne žiadal, aby bol oslovený titulom JUDr. Dcéra svedkyne v tej dobe študoval právo, svedkyňa sa teda pýtala obžalovaného či nemôže pomôcť nájsť pre dcéru prácu v oblasti práva, obžalovaný jej uviedol, že sa o to pokúsi. Opätovne sa stretli v mesiaci január 2009 na OS E., pričom obžalovaný jej uviedol, že si prišiel pozrieť pojednávanie, nakoľko bude v danej veci zastupovať E.. Následne dňa 02.03.2009 obžalovaný telefonicky kontaktoval svedkyňu s tým, že by mal prácu pre jej dcéru v AK v Bratislave, s tým, že za sprostredkovanie tejto práce žiada sumu 5 000 eur. Svedkyňa to akceptovala, o čom telefonicky informovala obžalovaného, pričom ten žiadal peniaze ešte v ten deň, načo mu svedkyňa uviedla, že v hotovosti peniaze nemá, musí ísť do banky. Nasledujúci deň 03.03.2009 išla do banky Dexia v E., z účtu vybrala 5 000 eur, ktoré následne dcéra svedkyne v hotovosti odniesla obžalovanému a odovzdala mu túto hotovosť na ulici, pred bankou Volksbank v E.. Pri odovzdávaní peňazí bola dcéra svedkyne a obžalovaný. Obžalovaný požiadal jej dcéru, aby vypracovala odpor v trestnej veci pána R., za účelom, aby zistil rozsah jej kompetencie na danú pracovnú pozíciu, čo mu aj dcéra vypracovala, neskôr žiadal dcéru svedkyne ešte raz o pomoc s vypracovaním písomného stanoviska k právnej záležitosti, čo mu dcéra svedkyne opäť zabezpečila a osobne odniesla do jeho domu v J.. Svedkyňa začala intenzívnejšie telefonicky urgovať obžalovaného so žiadosťou o zabezpečenie práce pre dcéru po štátniciach dcéry, na čo sa obžalovaný vždy nejakým spôsobom vyhováral, z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, z dôvodu účasti na súdnych pojednávaní alebo z dôvodu rôznych pracovných ciest. Svedkyňa nadobudla podozrenie, začala preto lustrovať v SAK, exekútorskej komore a ďalších komorách, zistila že JUDr. U. nie je registrovaný, žiadala ho aby vrátil peniaze ktoré zobral za sprostredkovanie práce, na čo obžalovaný prisľúbil peniaze vrátiť, za týmto účelom žiadal prostredníctvom sms od svedkyne číslo jej účtu. Svedkyňa taktiež medzitým zistila že pravé meno obžalovaného je E. U., zistila, že je v ČR hľadanou osobou.

Svedok- poškodený W. R. uviedol že, že obžalovaného spoznal niekedy na jeseň r. 2008, keď sa prisťahoval do J., začali sa priateliť. Obžalovaný vystupoval ako právnik JUDr. U., uvádzal, že pracuje pre vládu SR, jazdil na drahých autách. Obžalovaný mu ponúkol, že mu môže vybaviť kúpu áut od

vlády alebo od MS SR. Mal pre svedka vybaviť auta zn. Mercedes Viano a to dva kusy, dohodli sa na celkovej sume 12 400 eur za kúpu týchto áut. Túto sumu mu svedok odovzdal v dvoch častiach, prvú časť vo výške 6 000 eur hotovosť odovzdal obžalovanému prostredníctvom pána T. P., ktorého poslal sám obžalovaný, svedok teda peniaze vyplatil priamo pánovi P., ktorého poznal. Zvyšok dohodnutej sumy vo výške 6 400 eur v hotovosti osobne odovzdal obžalovanému pri jeho dome v J.. Následne čakal na dodanie dohodnutých aut, ktoré mu však obžalovaný nedodával, na jeho otázky a aj neskoršie urgencie sa vždy rôznym spôsobom vyhováral. Obžalovaný mu nikdy poskytnutú finančnú hotovosť nevrátil. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaný sľúbil vybaviť takýto predaj áut aj pánovi J., ktorý za týmto účelom odovzdal obžalovanému sumu 14 000 eur.

Svedok- poškodený O. R. uviedol že, obžalovaného spoznal prostredníctvom svojho syna W. R., ktorý ho priviedol do jeho domácnosti. Obžalovaný sa mu predstavil ako advokát U.. Keďže svedok mal v minulosti trestné konanie, kde bol podmienene odsúdený, obžalovaný mu sľúbil, že podá v jeho mene dovolanie na MS SR, pričom za zastupovanie žiadal sumu 5 000 eur. Bolo to niekedy v marci roku 2009. Peniaze mu mal dať do jedného týždňa, peniaze preto vybral z banky a v hotovosti mu ich odovzdal prostredníctvom svojho syna, ktorý ich dal priamo obžalovanému. Obžalovaný mu uviedol, že má čakať na rozhodnutie zo súdu v jeho veci. Neskôr prišiel obžalovaný s jeho synom opäť k nemu domov, svedok ho sám žiadal o právnu radu ohľadom pozemkov. Obžalovaný sa mu ozval s tým, že má všetko potrebné zistené, potrebuje však sumu 1 000 eur. Túto sumu mu svedok odovzdal v hotovosti, prítomná bola aj jeho manželka. Následne čakal, že sa bude vybavovať aj dovolanie aj pozemky, nič sa však nedialo, začal preto obžalovaného urgovať, tento však vždy mal množstvo výhovoriek. Obžalovaný získal peniaze aj od jeho syna, ktorý po tom naňho podal trestné oznámenie. Vtedy mu obžalovaný uviedol, že ho z tohto dôvodu už nemôže zastupovať s tým, že sa mu ozve JUDr. J., nikto sa mu však nikdy neozval, do dnešného dňa nebolo nič vybavené, svedkovi nebola vrátená ani sumu 6 000 eur.

Svedok- poškodený H. E. uviedol, že v lete r. 2009 v podniku R. B. v E., ho jeho známy S. U. zoznámil s osobou JUDr. E. U.. Tento o sebe tvrdil, že je advokát. U. mu povedal, že je právnik a pracuje na úrade vlády SR. Vo vozidle, ktoré používal, čierne BMW radu 7, mal aj majáky. Neskôr sa s ním stretával častejšie, pretože U. sa prezentoval, že vie veľa vecí vybaviť a sprostredkovať na určitých inštitúciách. V tom čase mal rozbehnutý projekt na radovú výstavbu rodinných domov v E.. JUDr. U. mu ponúkol, že za províziu 15 000 eur vybaví kladné stanovisko k individuálnej bytovej výstavbe od spoločnosti H. a.s., preto ho splnomocnil na konanie v tejto veci. Neskôr, asi na druhý deň, dal U. zálohu 10 000 euro na vybavenie povolenia na výstavbu rodinných domov v E.. Ďalších 5000 euro mu mal dať až po vybavení. Kde tieto peniaze U. odovzdával si už nespomína. Myslí si, že aj pri tomto bol prítomný pán S., ale už si to nepamätá. Žiaden doklad o prevzatí peňazí od U. nežiadal, lebo mu dôveroval.

Niekedy v mesiaci júl, august 2009 sa ho U. spýtal, či nechce auto, lebo on mal možnosť konkrétne z Q. odkúpiť motorové vozidlo Mercedes, ale potrebuje zálohu 3000 euro. Dohodli sa, že mu vozidlo ukáže. Vozidlo priviezol na C. C., pričom toto vozidlo šoféroval jeden pán, ktorý prišiel s U.. U. mu toho vodiča nepredstavil. Ešte pred tým, ako prišli, mu U. povedal, aby sa toho muža nič nepýtal, že on to s ním vybaví. On sa preto so šoférom nerozprával. U. mu povedal že cena toho vozidla je 16 000 euro a z tejto ceny dal U. zálohu 3000 euro. Zálohu dal U. ešte pred tým, ako si to vozidlo prezrel. Pri odovzdávaní týchto peňazí nebol nikto iný prítomný. Peniaze mu odovzdal niekedy večer v E.. S JUDr. U. sa rozprával aj o tom, že plánuje uskutočniť zahraničnú obchodnú operáciu medzi Ruskom, Slovenskom a Vietnamom. Išlo o predaj a kúpu umelého hnojiva. Na uskutočnenie tohto obchodu musel mať bankovú zábezpeku a U. mu povedal, že z minulosti má dobré kontakty v OTP banke v Maďarsku. Za sprostredkovanie tejto garancie potrebuje poplatok vo výške 5000 eur. Stretli sa v Maďarsku, zrejme to bolo v G.. U. tam bol aj s jednou ženou, ktorú on nepozná. Rozprávali sa spolu po maďarsky, túto pani mu aj predstavil, ale na meno si už nespomína. On išiel do Maďarska s pánom J. H.. H. sedel pri ňom reštaurácií, ale nič nerozumeli, lebo sa rozprávalo po maďarsky. U. odovzdal sumu 5000 eur, kde to presne bolo, si už nespomína. Mohlo to byť pred tým, ako vošli do reštaurácie. Či bol pri odovzdávaní peňazí prítomný aj niekto iný, si nespomína. JUDr. U. odovzdal aj 1000 euro na napísanie medzinárodnej zmluvy pre uvedený obchodný prípad. Túto zmluvu mu U. nedal.

JUDr. U. odovzdal za účelom predaja motorové vozidlo Volkswagen Passat, ktoré mal predať za sumu 6000 eur. Toto vozidlo dostal od D. W. ako zábezpeku za pôžičku vo výške 6000 eur. Obžalovanému nedával žiadne splnomocnenie na predaj toho vozidla. Večer pred tým, ako odchádzal do Vietnamu, prišiel za ním U. aj s kupcom. Myslí si, že tento pán - kupec robil niečo U. na dome. On bol v dosť veľkom strese a tak dal U. kľúče od toho vozidla a povedal, že peniaze mu dá, keď sa vráti a potom

aj všetko papierovo vybavila. Prepísať vozidlo chcel dať W., až keď dostane za auto peniaze. Osobu kupca pozná iba ako H.. Keď sa vrátil z Vietnamu, tak žiadne peniaze od U. nedostal. U. mu uviedol, že tie peniaze budú zarátané v súvislosti s kúpou motorového vozidla Mercedes, ku ktorej však nedošlo. Ohľadom prepisu vozidla nič uviesť nevie.

Svedkyňa poškodená Mgr. J. E. vo svojej výpovedi uviedla, že s obžalovaným E. U. sa stretla prvýkrát v kancelárii u pána E. v E., bolo to v roku 2009 v mesiacoch máj až jún. Tento jej bol predstavený ako advokát, pán U.. Potom mala problém so zdravotným stavom svojej dcéry, kontaktovala vtedy pána E., ktorému sa s týmto zdôverila, on jej povedal, že má známeho, ktorý má množstvo kontaktov, a skutočne jej obžalovaný vybavil CT vyšetrenie na Kramároch s tým, že jej uviedol, že to bude stáť 200 eur. Týmto u nej vzbudil dôveru až do takej miery, že bola ochotná mu veriť a spoľahnúť sa na neho do budúcnosti. Niekedy v septembri 2009 ju kontaktoval sám obžalovaný s tým, že má rôzne nápady obchodného charakteru, vedel že ona sa venuje obchodnej činnosti. Povedal jej, že potrebuje pomoc aj on, nakoľko si chce kúpiť dom v Bratislave a predať svoj dom v J.. Chcel si od nej požičať peniaze, potreboval 45 000 eur. Keďže mu svedkyňa bola zaviazaná a chcela mu pomôcť, súhlasila s pôžičkou, žiadala však písomnú zmluvu. Obžalovaný jej uviedol, že zmluvu vypracuje JUDr. P., ktorého v danom čase svedkyňa nepoznala. Zmluva jej bola zaslaná prostredníctvom e-mailu. Dohodli sa, že sumu vo výške 45 000 eur má vrátiť do konca roka 2009, pri podpise zmluvy bol prítomný D. S., pán E. a manžel svedkyne. Zmluvu podpísali u nej doma v T.. Peniaze odovzdala priamo obžalovanému, pri odovzdaní sumy bol prítomný pán S. a jej manžel.

Po tejto pôžičke jej obžalovaný ponúkol, že sprostredkuje zakúpenie nehnuteľnosti, nakoľko svedkyňa chcela spoločne s E. kúpiť nehnuteľnosť na podnikateľské účely. Obžalovaný U. to mal zabezpečiť, na to bol splnomocnený, odovzdala mu za týmto účelom sumu 66 XXX eur, E. mu odovzdal 33 000 eur. Peniaze odovzdávali naraz, opäť u nej v byte, opäť bol prítomný pán S. a aj manžel svedkyne. K tejto hotovosti nebola podpísaná žiadna zmluva. Obžalovanému potom poskytla aj ďalšiu pôžičku na sumu vo výške 50 000 eur, o ktorú ju požiadal koncom októbra, z dôvodu, že nemohol tak rýchlo predať svoj dom v J. a potreboval kúpiť ďalšiu nehnuteľnosť. Nakoniec ju presvedčil a peniaze mu požičala. Peniaze mu odovzdala znovu u nej doma v hotovosti, prítomný bol jej manžel a pán S.. Zmluva o pôžičke podpísali ešte v ten istý deň. Začiatkom decembra už začala mať svedkyňa isté pochybnosti, preverovala informácie na katastri, o prevode tam nejestvoval žiaden záznam, kontaktovala preto obžalovaného, ktorý ju ubezpečil, že na uvedenom sa pracuje, zmena bude v katastri do týždňa zaznamenaná. Dcéra svedkyne absolvovala v decembri operáciu ušných lalokov, dňa 7.12. ju tam navštívil aj obžalovaný, priniesol pre jej dcéru aj darček, čo ju udržiavalo a podporovalo v dôvere voči obžalovanému.

Svedkyňa začiatkom novembra 2009 požičala obžalovanému U. ďalšiu hotovosť vo výške 15 000 eur, kontaktoval ju vtedy sám obžalovaný s tým, že nabúral auto, potrebuje riešiť nové auto, preto mu 15 000 eur dala hneď a o uvedenom spisali medzi sebou zmluvu o pôžičke. Zmluva bola podpísaná u nej doma, peniaze mu hneď aj odovzdala, prítomný bol jej manžel aj pán S.. Neskôr už svedkyňa začala mať pochybnosti o dôveryhodnosti obžalovaného, E. ju informoval, že obžalovaný je pravým menom U., a je na neho vydaný v ČR aj zatykač. Taktiež uviedla, že obžalovaný vzbudzoval dôveru, ktorá bola prezentovaná mnohými udalosťami, ako keď sedeli spolu v reštaurácii, kedy išiel okolo známy politik, obžalovaný U. vstal a pozdravil ho a podal mu ruku, prehodili pár zdvorilostných slov. Pred parlamentom parkoval na mieste nevhodnom na parkovanie, bola tam prítomná aj polícia, obžalovaný však suverénne vystúpil, pozdravil policajtov, išiel ďalej a ubezpečil ju, že to je v poriadku. Aj na základe týchto situácií nemala pochybnosti o ním prezentovanej totožnosti úspešného advokáta.

Súd na hlavnom pojednávaní po splnení zákonných podmienok prečítal výpovede ďalších svedkov z prípravného konania.

Svedok - poškodený S. J. uviedol, že obžalovaného U. mu predstavil W. R., pričom tento vystupoval ako právnik E. U.. Obžalovaný im sľúbil sprostredkovať kúpu áut zn. Mercedes Viano od vlády SR. Podrobnosti s ním dohadoval W. R., ktorému dôveroval. Za auto chcel 14 000 eur. Dňa 22.07.2009 sa stretli pred E. v E., kde boli prítomný W. R. a priateľka svedka. Obžalovaný U. mal v aute ešte dvoch chlapov, ktorých nepoznal. Podpísali zmluvu, ktorú obžalovaný priniesol, vypýtal si aj jeho občiansky preukaz, ktorý znel na meno U. a odovzdal mu peniaze. Podpísal mu aj príjmový pokladničný doklad. Keď k sprostredkovaniu kúpy dlhodobo neprichádzalo, urgoval to cez W. R.. Peniaze ani auto doposiaľ nevidel.

Svedkyňa - poškodená Z. T. uviedla, že niekedy v lete, v mesiaci jún alebo júl 2009 ju pán E. zoznámil s osobou, ktorá sa jej predstavila ako E. U.. Bol jej predstavený ako právnik. Ona mala na svoju osobu vedenú exekúciu, ktorú popierala a chcela využiť jeho právne služby. Stretli sa v nejakej kaviarni v E., kde rozprávala obžalovanému o tejto exekúcii a vysvetlila mu o čo ide. Podklady k exekúcii mu neodovzdávala, iba informácie o čo ide. Obžalovaný od nej nepýtal žiadne doklady, pýtal iba číslo exekúcie a exekútorový úrad. Ona predpokladala že sa budú ešte viackrát stretávať. Obžalovaný jej povedal, že bude jednať s exekútorovým úradom a žiadal od nej sumu 5000 eur, ktorú chcel ako zálohu na právne služby. Zmluvu ani plnomocenstvo spolu nespisovali, všetko bolo len na základe ústnej dohody. Pri stretnutí bol prítomný aj pán E.. Ďalej uviedla, že v mesiaci júl, medzi 20. a 24. odovzdala obžalovanému požadovanú sumu 5000 eur, ktorú mu odovzdala znovu v kaviarni v E.. Peniaze boli v obálke a prítomný pri odovzdaní peňazí bol pán E.. Žiaden doklad o odovzdaní peňazí nespísali. V súvislosti s exekúciou žiadne úkony nevybavil. Ona sa s obžalovaným U. už potom nestretla. Niekoľkokrát si telefonovali a v telefóne jej uvádzal, že na niečo čaká, má nejaké dohody, termíny, či čaká na sudcu. Neskôr jej už telefóny nebral. Nereagoval ani na volanie ani na SMS správy. Neskôr na internete zistila, že obvinený mal v Českej republike nejaké problémy. Taktiež uviedla, že obžalovaného U. kontaktovala telefonicky vždy zo svojho mobilu číslo XXXXXXXX XXX.

Svedok - poškodený S. E. uviedol, že v lete v roku 2009 ho pán H. E. v E. zoznámil s obžalovaným, bol mu predstavený ako JUDr. U., právnik. Po nejakom čase sa stretol s U. u pani J. E.. Malo sa jednať o nehnuteľnosť na C. ulici a obžalovaný zobral zálohu za vybavenie kúpy a predaja predmetnej nehnuteľnosti, mal zabezpečiť aj zápis tejto nehnuteľnosti do katastra. O túto nehnuteľnosť mal záujem spoločne s pani E., jednalo sa o nehnuteľnosť určenú na podnikateľské účely, prenajať priestory v tejto nehnuteľnosti si chcel aj pán S.. Nehnuteľnosť mala byť prepísaná na pani J. E.. Zmluva na sprostredkovanie predaja s U. podpísaná nebola, lebo nebola pripravená a bola to akcia narýchlo, pretože na druhý deň to malo byť už napísané v katastri. Peniaze boli odovzdané v byte pani E. a tieto dal priamo do rúk obžalovanému, pričom bol prítomný aj pán S. a manžel pani E.. On dal obvinenému 33 000 eur a pani E. mu dala 66 000 eur. K sprostredkovaniu kúpy nedošlo. Niekedy v mesiaci december 2009 sa to pani E. prestalo pozdávať, začali zisťovať, aj prostredníctvom internetu, údaje k pánovi U. a zistili, že sa nevolá U. a že ho hľadá polícia v Českej republike. Svedok ďalej uviedol, že bol prítomný aj pri odovzdaní peňazí u pani E. obžalovanému, ale koľko peňazí mu odovzdávala uviesť nevie, on sa skôr zabával s deťmi pani E..

Svedkyňa L. R. uviedla, že začiatkom roka ju a jej manžela zoznámil ich syn W. R. s E. U., ktorý sa predstavil ako právnik. U. mal jej manželovi vybaviť niečo ohľadom právnych vecí a pozemkov, za čo mu jej manžel odovzdal sumu 5 000 eur, táto bola odovzdaná prostredníctvom syna W. R.. Taktiež bola prítomná pri odovzdaní sumy 1 000 eur, ktoré odovzdal jej manžel U., za záležitosť s pozemkami.

Svedkyňa E. F. potvrdila, že bola prítomná pri odovzdaní peňazí, ktoré odovzdal jej priateľ W. R. osobe, ktorá sa predstavila ako E. U.. Malo ísť o sprostredkovanie predaja vládnych áut. Hotovosť vo výške 6 000 eur bola odovzdaná v dome u U. v J.. Taktiež bola pri druhom odovzdaní peňazí U. v E., pri E. na parkovisku, jednalo sa o sprostredkovanie kúpy auta pre S. J., ktorý odovzdal sumu 14 000 eur, pri odovzdaní bola aj E. P..

Svedkyňa E. P. potvrdila, že v marci 2009 odovzdala osobe E. U. hotovosť vo výške 5 000 eur pred Volksbank v E.. Túto hotovosť vybrala jej matka z banky Dexia. Za túto sumu jej mal obžalovaný sprostredkovať prácu v advokátskej kancelárii v Bratislave. K sprostredkovaniu práce nikdy neprišlo, neskôr sa dozvedela, že sa volá E. U., nie je právnik a je hľadanou osobou.

Svedok T. P. potvrdil, že na prelome júla a augusta 2009 mu W. R. odovzdal pred hostincom v J. hotovosť vo výške 6 000 eur, ktorú on ešte v ten istý deň odovzdal osobe E. U.. Tohto poznal asi tri roky ako právnika, až neskôr sa dozvedel, že v skutočnosti sa volá U..

Svedkyňa E. P. uviedla, že obžalovaného poznala pod menom E. U.. V lete 2009 bola s ním v E., viezol ju v aute, keď zastavil na parkovisku pred E., ona zostala sedieť v aute. U. išiel k dodávke za W. R., rozprávali sa spolu, avšak nevie uviesť o čom.

Svedok D. W. potvrdil, že bol pôvodným majiteľom motorového vozidla, ktoré pred niekoľkými rokmi odovzdal H. E. ako finančnú zábezpeku pôžičky vo výške 6000 euro, ktorú mu poskytol H. E., Zmluvu

o pôžičke uzatvorili dňa 27.4.2009. E. potom vozidlo nechal ako náhradu za nevrátené peniaze. Osobu H. P. nepozná.

Svedok H. P., uviedol, že obžalovaného poznal pod menom E., jeho priezvisko neriešil, zoznámil sa s ním pri stavebných prácach cez kamaráta. Od obžalovaného kúpil v minulosti auto Octaviu za 10 000 eur, keď sa začala po krátkom čase kaziť, zobral si ju obžalovaný späť a dostal za ňu Passat, o ktorom vie, že sa na ňom vozieval H. E., ktorý mu aj sám odovzdal kľúče a doklady od tohto auta. S E. sa však nebavil o kúpnej cene, o tomto jednal len s obžalovaným U.. Predchádzajúcim majiteľom vozidla bol D. W.. Kúpna zmluva uzatvorená nebola a keďže sa jednalo o výmenu vozidla za Octaviu, neexistuje ani doklad o odovzdaní kúpnej ceny vozidla.

Svedok H. E. vo svojej výpovedi uviedol že pracuje v spoločnosti Q. a.s. T. ako vodič, má pridelené služobné motorové vozidlo uviedol, že Mercedes S 500 evidenčné číslo BA XXX OL, pričom s týmto vozidlom chodieval aj domov. Pozná osobu pod menom JUDr. E. U., až na polícii zistil, že sa volá E. U.. Toho pozná ako suseda z domu na C. C.. Na dverách mal menovku U. a všetci ho poznali pod menom U.. Vo vedľajšom dome prevádzkoval solárium. Asi dvakrát ho viezol do Viedne, ale čo tam riešil, to nevie. Osobu menom H. E. nepozná.

Svedok J. H. potvrdil, že bol spolu s H. E. v Maďarsku. Svoje auto odparkoval v S. a odtiaľ ich viezol E. U., išli na kávu do G.. E. mu spomínal, že U. odovzdal nejaké peniaze, ale on pritom osobne nebol, E. mu tiež uviedol, že sa malo jednať o nejakú bankovú záruku. Po čase mu E. hovoril, že U. dal viac peňazí povedal, že mu dal okolo 25 000 eur a že mu mal tiež vybaviť nejaké auto. Peniaze mu však musel dať skôr, ako zistili, že sa nejedná o U., ale o U. a že je v Českej republike v pátraní.

Svedok C. S. uviedol, že osobu E. U. pozná. Poznal ho aj pod druhým menom U.. Zoznámil ho s ním pán E., v čase, keď mal problémy s povolením pre individuálnu bytovú výstavbu v E.. E. mu povedal, že pozná niekoho, kto by mu vedel pomôcť. Spoločnosť H. mu bránila v tejto výstavbe. Pán E. ho zaviedol k pánovi U. do J., o svojej práci tento muž nič bližšie nerozprával iba to, že vybavuje, v rámci dobrých vzťahov, takéto veci na ministerstvách, vláde a podobne. V telefóne má jeho osobu označenú ako U. s číslom XXXXXXXXXX. Vo veci išlo o to že spoločnosť H. dala jeho projektu záporné stanovisko. Osobne nebol prítomný odovzdávaní peňazí H. E. pre E. U., ale E. si od neho viackrát požičal peniaze s tým, že mu potom povedal, že ich dal U.. On osobne U. žiadne peniaze nedával. Taktiež vie, že pán E. sa stretol s U. niekoľkokrát v E., OTP banka tam mala zabezpečiť poskytnutie úveru. Pán E. mu povedal, že bolo treba zaplatiť 5000 eur na potreby spojené s vybavovaním tohto úveru.

Svedok JUDr. H. C. za spoločnosti H. akciová spoločnosť uviedol, že ich spoločnosť sa zaoberá prevádzkovaním podzemných zásobníkov plynu. Uviedol, že ich spoločnosť neudeľuje k výstavbe prípadným žiadateľom o realizáciu iných ako energetických diel súhlas, ale dáva stanovisko a to kladné, alebo záporné, na základe, ktorého koná Obvodný banský úrad. Uviedol, že osobu E. U. nepozná. Pozná C. S., ktorý bol konateľom spoločnosti S. development, s ktorým dochádzal do styku pri rokovaniach na stavebnom úrade, ako aj pri rokovaniach vo firme H., išlo o konanie, v ktorom navrhovala spoločnosť S. development s.r.o. výstavbu asi 150 rodinných domov, pričom tieto boli umiestnené v prevažnej väčšine v území vymedzenom ako chránené územie podľa rozhodnutia Obvodného banského úradu. C. S. sa snažil vybaviť súhlasné stanovisko k umiestneniu týchto rodinných domov. Toto konanie bolo právoplatne ukončené zamietnutím návrhu na výstavbu Krajským stavebným úradom Bratislava, ktoré nadobudlo právoplatnosť v roku 2011.

Svedok JUDr. H. P. uviedol, že pozná osobu E. U., neskôr na internete zistil, že sa volá E. U.. Potvrdil, že neboli v žiadnom vzťahu advokát - klient. Zoznámili sa niekedy v roku 2009 v T. na C. C., kde jedna zo svedkových spoločností prevádzkovala reštauráciu. Vo vedľajšom priestore mala manželka pána U. solárium. Zoznámili sa teda ako susedia. O svojom povolání mu U. nič nerozprával, pri žiadnom odovzdávaní peňazí E. U. nebol. Pani J. E. pozná, zoznámili sa v kancelárií JUDr. M. s tým, že pán M. ho kontaktoval ako spoločníka J. trade. Bola mu tam predložená nejaká zmluva o poskytovaní právnych služieb, pravdepodobne vo vzťahu k pani E.. Pod spoločnosťou J. trade bolo uvedené jeho meno. Svedok uviedol, že s touto spoločnosťou nemá žiaden zmluvný vzťah a túto zmluvu vtedy videl prvýkrát. S pani E. sa potom stretol ešte asi 2 krát. Uviedol, že Zmluvu o pôžičke bez uvedenia mena dlžníka a veriteľa, ktorá bola zaslaná na email pani E., pravdepodobne vyhotovil pre obvineného U., presne sa však k tomu vyjadriť nevie. Je možné, že to aj posielal na adresu pani E., ale si to nepamätá. V roku 2009

mu obžalovaný U. navrhol, aby mu poskytoval právne služby, respektíve spoločnosti J. trade, aby mu poslal nejaký návrh zmlúv, načo mu svedok zaslal návrh zmluvy. K uzatvoreniu zmluvy o poskytovaní právnych služieb však nedošlo. Zmluvu o poskytnutí právnych služieb zo dňa 9. 11. 2009 uzatvorenú medzi J. trade s.r.o. v zastúpení advokátmi JUDr. H. P. a JUDr. E. U. a klientom spoločnosťou G. J. s.r.o. v zastúpení Mgr. D. S., nikdy nepodpísal, ani mu v súvislosti s uvedenou zmluvou nebola vyplatená finančná odplata.

Svedok D. S. uviedol, že je konateľom spoločnosti G. J. s.r.o. S E. U. sa zoznámil niekedy v septembri 2009 v reštaurácii H.. Zoznámila ho s ním pani E.. On v tom čase hľadal právnik a E. U. mu bol predstavený ako advokát. Povedal mu, že potrebuje právnik na poskytovanie právnych služieb pre svoju spoločnosť. U. povedal, že bude zastupovať jeho spoločnosť a že podpíšu spolu zmluvu. Zmluvu o právnom zastupovaní podpísal dňa 9. 11. 2009, pričom podpísaniu tejto zmluvy predchádzalo viacero stretnutí. Pri týchto stretnutiach nešlo o podpísanie zmluvy, ale sa jednalo o stretnutia medzi pani E. a pánom U. na, ktorých sa iba zúčastnil, jednalo o pôžičky pre pána U., kde peniaze mu požičiavala pani E.. Bolo to dohodnuté aj zmluvne, jednalo sa o sumy vo výške 45 000 eur zo dňa 1. 10. 2009, 50 000 eur zo dňa 29. 10. 2009, dňa 3. 11. 2009 vo výške 66 000 eur a 33 000 eur a 10. 11. 2009 suma vo výške 15 000 eur. Svedok ďalej uviedol, že pri poslednej pôžičke vo výške 15 000 eur U. uvádzal, že si chce kúpiť auto a pri odovzdávaní peňazí vo výške 66 000 eur a 33 000 eur sa malo jednať o zakúpenie nejakého domu. Peniaze boli U. odovzdávané vždy u pani E.. Pokiaľ ide o kúpu nehnuteľnosti, tak v tejto nehnuteľnosti si on, chcel prenajať nejaké priestory. To, že sa obžalovaný nevolá U., ale U. zistili postupne, resp. mu to povedala pani E. a zistili to cez internet, ako aj to, že je to podvodník. K Zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 9. 11. 2009 uzatvorenú medzi spoločnosťami J. trade s.r.o. zastúpená JUDr. H. P. a JUDr. E. U. a klientom spoločnosťou G. J. s.r.o. zastúpená konateľom D. S. a k faktúre číslo XXXXXXXX zo dňa 1. 11. 2009 na sumu 4760 euro, kde ako dodávateľ je uvedená spoločnosť J. trade a odberateľ G. J., svedok uviedol, že sa jedná o zmluvu, ktorú podpísal. Túto zmluvu priniesol JUDr. U. . S pánom P. sa nestretol. K faktúre uviedol, že túto vystavila spoločnosť J. trade, je za evidovaná v účtovníctve jeho firmy. Ako bola uhradená si nepamätá, zaplatená však bola celá suma vo výške 4760 euro, jednalo sa o paušálne dohodnutú mesačnú taxu. Na otázku, či v súvislosti s uzatvorenú zmluvou boli jeho spoločnosti poskytnuté aj nejaké právne služby uviedol, že v banke potrebovali predĺžiť kontokorentný úver a U. povedal, že to vybaví a dohode aj lepšie podmienky. Toto však nevybavil. Pozná aj osobu S. E. uviedol, že ho pozná prostredníctvom pani J. E.. Videl ako pán E. odovzdával U. peniaze, bolo to 33 000 eur.

Svedok Q. E. uviedol že E. U. pozná od manželky. Prišiel k nim ohľadne pôžičky, ale pred tým o ňom ešte počul od manželky, keď mala dcéra zdravotné problémy. Boli predstavení u nich doma v T. niekedy koncom septembra, začiatkom októbra 2009, bolo to vlastne vtedy, keď si prvýkrát prišiel pre peniaze 45 000 eur. V tom čase si U. potreboval požičať peniaze na kúpu nehnuteľnosti, tvrdil, že chce predať dom v J. a že chce kúpiť inú nehnuteľnosť. Malo sa jednať o pôžičku do konca roka. Predstavil sa ako E. U.. On sa s U. stretol sám niekedy v decembri. Stretol sa s ním vtedy preto, že začali mať podozrenie, že jeho manželku klame. Postupne v priebehu niekoľkých mesiacoch sa začal dozvedať od manželky vecí v súvislosti so zamestnaním obvineného, že rozprával, že je advokát, neskôr, že pracuje na úrade vlády alebo v SIS. Postupne nadobudol podozrenie, že sa jedná o podvodníka a začiatkom decembra to povedal manželke, aby si to s ním vydiskutovala. Manželka potom kontaktovala U. a následne U. kontaktoval jeho. To bolo to stretnutie, kedy sa s U. stretol sám. Stretli sa na benzínovom čerpadle OMV na H.. On U. povedal čo si o ňom myslí, a ten mu nato povedal, že či si myslí, že je taký, že by dokázal okradnúť ženu s tromi deťmi. On sa zaujímal o všetky pôžičky, ktoré manželka poskytla U., išlo o tri pôžičky, dve na dom a to 45 000 eur a 50 000 eur, to bolo v priebehu jedného mesiaca, tretia pôžička mala byť na auto v hodnote 15 000 eur. Bol prítomný pritom, keď U. jeho manželka peniaze odovzdávala. Účel pôžičiek vie preto, lebo sa o tom s manželkou rozprávali. Boli k tomu podpísané aj nejaké zmluvy. Tiež bol pri odovzdávaní peňazí, ktoré neboli pôžičkou, ale jednalo sa o obchodnú záležitosť. Manželka vlastní personálnu agentúru s pánom E.. U. mali ako právneho zástupcu, pretože sa predstavoval ako právnik. Myslí si, že aj pán S. s ním uzatvoril nejakú zmluvu ohľadne poskytovania právnych služieb. V tomto obchodnom prípade išlo o kúpu nehnuteľnosti zo strany jeho manželky a pána E.. U. ako advokát mal zabezpečiť prepis nehnuteľnosti, ktorú chceli oni dvaja kúpiť. Išlo o dom na C. ulici. Manželka odovzdala obvinenému 66 000 eur a pán E. 33 000 eur. U. sľúbil, že dá návrh na vklad do katastra. Svedok uviedol, že všetky peniaze, ktoré jeho manželka odovzdala U. patrili jeho manželke. Skončilo sa to tým, že jeho manželka spolu s E. a S. potom začali zisťovať informácie o obžalovanom a potvrdilo sa to, čo on predpokladal, že je to podvodník a že jej hľadaný políciou v Čechách. Zistili, že

sa nevolá U. ale U.. Ešte raz ho kontaktovali pomocou právnickej kancelárie Dr. M., nepamätá si kedy to presne bolo.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na Zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 13.12.2010 poškodenou Mgr. W. P. (č.l. 124 - 127), poškodeným O. R. (č.l. 128 - 131) a poškodeným W. R. (č.l. 132 - 135), ktorí opoznali osobu obžalovaného E. U., vystupujúc pred nimi ako JUDr. E. U..

Zo zmluvy o jednorazovej pôžičke zo dňa 22.07.2009, príjmových pokladničných dokladov (č.l. 143 - 145) vyplýva, že veriteľ S. J. poskytol dlžníkovi JUDr. E. U. pôžičku vo výške 14 000 eur, splatnú najneskôr do 15.10.2009. Prevzatie hotovosti dlžník označený ako JUDr. E. U. potvrdil podpisom príjmového pokladničného dokladu.

Z potvrdení z lustrácií webového portálu Slovenskej advokátskej komory (č.l.154 - 158) vyplýva, že osoba pod menom JUDr. E. U. alebo E. U. nie je zapísaná ako advokát, ani advokátsky koncipient v SR.

Bankové výpisy (č.l. 141 - 142) potvrdzujú výber hotovosti, a to z účtu Mgr. W. P. dňa 03.03.2009 vo výške 5 000 eur. Z účtu O. R. bolo dňa 16.03.2009 realizovaný výber v hotovosti vo výške 5 000 eur.

Ďalej súd poukazuje na zápisnice z konfrontácií medzi obžalovaným a poškodenými (č.l. 30 - 38), ako aj zápisnice o rekognícii (č.l. 103 - 108), kde poškodení opoznali obžalovaného U. ako osobu vystupujúcu pred nimi ako JUDr. E. U.. Poškodení, ako aj obžalovaný U. zotrvali na svojich pôvodných výpovediach.

Z výpisu o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzka (č.l. 67 - 82) vyplýva, že v období od 20. 7. 2009 do 8. 9. 2009 bolo uskutočnených niekoľko hovorov z telefónneho čísla XXXX XXXXXX používaného obžalovaným E. U. na telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré je vedené na meno Z. T..

Súd oboznámil aj ďalšie listinné dôkazy a to Zmluvu o pôžičke zo dňa 27.4.2009, uzatvorené medzi H. E. a D. W. na sumu 6000 eur, kde dlžník dáva do zábezpeky pôžičky osobný automobil zn. Volkswagen Passat, r.v. 2001, ŠPZ MA XXX BC (č.l. 150), ďalej Evidenčnú kartu vozidla Volkswagenu Passat (č.l. 152), históriu držiteľov vozidla (č.l.153 - 154), oznámenia Okresného dopravného inšpektorátu v Malackách (č.l. 155 - 156), Žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla (č.l. 157), úradný záznam o predložení fotografie z internetu poškodeným H. E. (č.l. 159), fotografie (č.l. 160 - 161), vyjadrenie spoločnosti Q. a.s. (č.l. 162), ýpis z knihy jázd H. E. (č.l. 163 - 168), pracovná náplň H. E. (č.l. 169), evidenčná karta vozidla Mercedes Benz S 500 (č.l. 170). Z výsledkov právnej pomoci z Maďarskej republiky s prekladom (č.l. 179 - 199) vyplýva, že osobu O. T. sa vypočuť nepodarilo, pretože sa nepodarilo zistiť jej súčasný pobyt a vzhľadom k uvedenému sa nepodarilo ani zistiť údaje o osobe S. J..

Zo zmlúv o pôžičke (č.l. 2015 - 220) súd zistil, že medzi veriteľom J. E. a dlžníkom JUDr. E. H. U., boli uzatvorené zmluvy so záväzkom veriteľa poskytnúť dlžníkovi pôžičku a to: dňa 1. 10. 2009 na sumu vo výške 45 000 eur so záväzkom dlžníka vrátenia do 31. 12. 2009, dňa 29. 10. 2009 sumu vo výške 50 000 eur so záväzkom vrátenia do 15. 11. 2009 a dňa 10. 11. 2009 sumu vo výške 15 000 euro so záväzkom vrátenia do 30. 11. 2009. Z plnomocenstva (č.l. 221) súd zistil, že dňa 03.11.2009 J. E. splnomocnila JUDr. E. U. na úkon prepisu nehnuteľnosti na katastri katastrálneho úradu T. za účelom prepisu domu na osobu splnomocniteľa. Zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 09.11.2009 (č.l. 260 a nasl.) vyplýva poskytovanie právnych služieb advokátom J. Q. s.r.o., JUDr. H. P., JUDr. E. U., advokát, klientovi G.-J., spol. s.r.o..

Súd odmietol návrh prokurátora na vykonanie dôkazu čítaním výpovede svedka R. G. z prípravného konania, poukazujúc na skutočnosť, že výpoveď tohto svedka bola vykonaná skôr, ako sa obžalovanému oznámilo uznesenie o vznesení obvinenia a teda táto výpoveď je v konaní pred súdom procesne nepoužiteľná.

Z registra trestov, posudkov, správ a pripojených súdnych spisov súd zistil, že obžalovaný E. U. ma 5 záznamov v registri trestov, prvý z roku 1997, pričom sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, potom bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/75/2010 zo dňa 28. 6. 2010 pre trestný čin

nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a zhabanie vecí, ktorý trest však bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 5 sp. zn. 2T/167/2011 z dňa 28.11.2011, právoplatným 21. 2. 2012, pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona kde bol odsúdený k trestu odňatia slobody na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 22. 2. 2015 s probačným dohľadom. Obvinený bol tiež odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 1T/144/2010 zo dňa 16. 8. 2010 pre trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla za, ktorý mu bol uložený peňažný trest 2000 eur, ktorý páchatel zaplatil 28. 9. 2011, v tomto prípade sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený. Posledným odsúdením je rozhodnutie súdu v Nemeckej spolkovej republike zo dňa 13. 7. 2012 právoplatné 24. 8. 2012 pre trestný čin podvodu, za čo bol odsúdený na peňažný trest vo výške jednej dennej sadzby pokuty 300 eur, pričom počet denných sadzieb pokuty je 180. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/145/2014 zo dňa 20.10.2015 súd zistil, že obžalovaný E. U. bol odsúdený pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov, pre výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zároveň mu bol uložený aj ochranný dohľad v trvaní 2 roky. Rozsudok dosiaľ nie je právoplatný.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutky sa stali tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom vykazujú všetky obligatórne znaky pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa §221 ods.1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného.

Podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie iného do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, potrestá sa odňatím slobody na 10 až 15 rokov.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur a škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej 500 násobok takej sumy.

V predmetnej trestnej veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi, ktoré súd vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že vina obžalovaného zo žalovaných skutkov je jednoznačne preukázaná. Konanie voči obžalovanému bolo vedené ako konanie proti ušlému, nakoľko sa dlhodobo zdržiava na neznámom mieste v zahraničí a tak tento k veci nemohol byť pred súdom vypočutý. V prípravnom konaní bol obžalovaný vypočutý, pričom k časti skutkov využil svoje právo a odmietol vypovedať. Obžalovaný v prípravnom konaní popieral vinu zo spáchanie skutkov, jeho obrana spočívala najmä v tvrdení, že sa prevažne jedná o obchodnoprávne vzťahy, pričom v jeho úmysle bolo finančné plnenia (pôžičky) vrátiť. Ďalej uvádzal, že pre poškodených realizoval konkrétne úkony smerujúce k naplneniu vzájomných dohôd, pričom pod inou identitou vystupoval len z dôvodu obavy o vlastný život. Popieral úmysel podviesť poškodených, pričom uviedol, že poškodenú Z. T. ani nepozná a nikdy s ňou nebol v kontakte. Takto postavenú obranu obžalovaného však súd považoval za účelovú, so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že poškodení uvedení do omylu poskytli finančné prostriedky obžalovanému v rozsahu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Vinu obžalovaného dokazujú najmä priame výpovede poškodených v konaní pred súdom, ktoré sa v podstatných okolnostiach nelíšia od skutočností, ktoré uvádzali v trestných oznámeniach či v priebehu prípravného konania alebo v súvislosti s písomnými podaniami. Prípadné drobné nepresnosti v uvádzaní konkrétnych náležitostí zmlúv či okolností ich uzatvárania vyplývajú len z odstavu času od doby skutku. Výpovede poškodených boli konzistentné, mali vnútornú logiku, tvrdenia boli podporené aj výpoveďami ďalších svedkov či listinnými dôkazmi, preukazujúcimi jednotlivé skutkové okolnosti. Na základe všetkých opísaných skutočností mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba, nie teda len ako dlžník neschopný plniť svoje záväzky, vedomý si svojho konania. Z hľadiska objektívnej stránky vo vzťahu ku skutkom uvedeným vo výrokovvej časti rozsudku je teda nepochybné, že v príčinnej súvislosti s priamym úmyselným protiprávnym konaním obžalovaného spočívajúcim v obohatení sa obžalovaného na škodu poškodených osôb uvedením týchto osôb do omylu, keď vystupoval ako JUDr. E. U., pričom nikdy nebol právnikom alebo advokátom s advokátskou kanceláriou, nikdy nepracoval pre úrad vlády, a preto bolo od začiatku zrejmé, že služby a úkony, ktoré sľuboval nemôže zabezpečiť a splniť, pričom ani nevykonával akékoľvek úkony a kroky

smerujúce k zabezpečeniu splnenia svojich príslubov. Poškodené osoby následne v omyle uskutočnili majetkovú dispozíciu (poskytnutie finančných prostriedkov obžalovanému), čím došlo ku trestnoprávne relevantnému následku, ktorým bol vznik škody na majetku poškodených osôb vo výške celkom 276.400 eur, zodpovedajúcej tak kvalifikačnému znaku škody veľkého rozsahu. Súd konštatuje, že skutky vo výrokovvej časti rozsudku tvoria čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu (z tohto dôvodu aj spojené na spoločné konanie po podaní dvoch samostatných obžalôb), nakoľko ich spája objektívna súvislosť v čase /obžalovaný páchal túto trestnú činnosť v podstate súvisle od marca 2009 do novembra 2009/, spôsob ich páchania /konanie obžalovaného vo všetkých prípadoch vykazuje rovnaký „modus operandi“ t. j. že obvinený sa vždy vydával za právniku JUDr. E. U. sľuboval právne služby, respektíve iné služby obchodného alebo sprostredkovacieho charakteru a za účelom zvýšenia svojej dôveryhodnosti uvádzal i skutočnosť, že pracuje pre vládu Slovenskej republiky a podobne/ a predmet útoku /finančné prostriedky poškodených/, ako aj subjektívna súvislosť, teda jednotiaci zámer obžalovaného spáchať uvedený trestný čin. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný v uvedených prípadoch konal v priamom úmysle, pretože nielenže úmyselne konal tak, ako chcel ale tým, že poškodeným deklaroval skutočnosti v rozpore s reálnym stavom, jednoznačne aj úmyselne chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, spočívajúci v ochrane majetku bez ohľadu na druh a formu vlastníctva, pričom súčasne vedel, že tak spôsobí škodu na majetku poškodených subjektov. Preto súd uznal obžalovaného vinného v zmysle podaných obžalôb.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmery trestu tak aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný ma celkom 5 záznamov v registri trestov, z toho dva krát sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, jedno odsúdenie bolo zrušené. Bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/75/2010 zo dňa 28. 6. 2010 pre trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a zhabanie vecí, ktorý trest však bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 5 sp. zn. 2T/167/2011 z dňa 28.11.2011, právoplatným 21. 2. 2012, pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, kde bol odsúdený k trestu odňatia slobody na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 22. 2. 2015 s probačným dohľadom. Posledným odsúdením je rozhodnutie súdu v Nemeckej spolkovej republike zo dňa 13. 7. 2012 právoplatné 24. 8. 2012 pre trestný čin podvodu, za čo bol odsúdený na peňažný trest vo výške jednej dennej sadzby pokuty 300 eur, pričom počet denných sadzieb pokuty je 180. Doposiaľ neprávoplatne je odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/145/2014 zo dňa 20.10.2015 pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov, pre výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zároveň mu bol uložený aj ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Zo skutku spáchaného obžalovaným ako aj z vyššie uvedených rozhodnutí je zrejmé, že obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako bol Okresného súdu Bratislava 5 sp. zn. 2T/167/2011 z dňa 28.11.2011 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Terajšia trestná činnosť sa teda zbieha s ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného, a to s trestným činom podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ako aj trestným činom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona (zbiehajúca sa trestná činnosť).

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu

z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov. Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='428/2012 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> slová "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" v texte za bodkočiarkou v § 41 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252341'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8l.1'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd ďalej zisťoval aj pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil možnosť použitia poľahčujúcej okolnosti, ale ani priťažujúcich okolností, keďže súd ukladal súhrnný trest, podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona, tzn. s použitím asperácie. S poukazom na uvedené, súd nemohol zaradiť aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona, keďže by mu bola táto skutočnosť zohľadnená 2 krát, čo je nepripustné. V prípade použitia asperácie sa trest ukladá podľa zákonného ustanovenia obsahujúceho najprísnejšiu trestnú sadzbu spomedzi zbíhajúcej sa trestnej činnosti, kedy sa horná hranica trestnej sadzby zvýši o 1/3. V prípade obžalovaného je najprísnejšia trestná sadzba za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa §221 ods. 4 Tr. zákona, a to 10 až 15 rokov. Po zvýšení hornej hranice o 1/3 je horná hranica trestnej sadzby 20 rokov, teda konkrétna trestná sadzba obžalovaného je 10 až 20 rokov odňatia slobody. Súd dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti za súčasného splnenia prevýchovej funkcie trestu, postačí obžalovanému uloženie trestu pri spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, na základe uvedeného súd uložil trest vo výmere 12 rokov.

Súd najmä vzhľadom na osobu obžalovaného a predpokladanú mieru jeho narušenia (jedná sa o páchateľa prevažne majetkovej trestnej činnosti) považoval za neprimerané zaradiť ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, keďže sa dopustil obzvlášť závažného zločinu, a preto ho v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne súd obligatórne v zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 Tr. por. z dôvodu, že spáchal obzvlášť závažný zločin, obžalovanému uložil ochranný dohľad v dĺžke jedného roka, ktorú považuje vzhľadom na jeho osobu za primeranú. V súvislosti s vonkajšou diferenciaciou trestu si súd dovoľuje uviesť, že vo všeobecnosti považuje zaraďovanie páchateľov majetkovej trestnej činnosti a to akokoľvek závažnej, do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia bez ďalšieho za neprimerané a v rozpore s účelom diferenciacie väzňov, ktorých zmyslom je primárne vytvoriť bezpečnostný režim potrebný pre stráženie jednotlivých väzňov v závislosti na ich nebezpečnosti, zabránenie ich možnému úteku ako aj zabránenie páchania trestnej činnosti vo väzniciach. Narušenie páchateľov majetkovej trestnej činnosti, ktorý už z povahy tejto trestnej činnosti vo väznici tento druh trestnej činnosti páchať nemôžu, a ktorých nemožno považovať za osoby agresívne, by mohlo byť ich umiestnením medzi páchateľov závažnej násilnej trestnej činnosti práve prehlbované negatívnym vplyvom ostatných väzňov a teda kontraproduktívne, čo je z hľadiska potreby nápravy páchateľov nežiaduce.

Súd zároveň rozhodol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. o zrušení výroku o treste ohľadom obž. E. Heinfartha v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 2T/167/2011 zo dňa 28.11.2011, ako aj výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/75/2010 zo dňa 28.06.2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnených nárokoch poškodených na náhradu škody. Z uplatnených nárokov vyplýva ich výška, ktorá bola potvrdená listinnými dôkazmi a výpoveďami svedkov. Na základe uvedeného súd zaviazal obžalovaného k náhrade spôsobenej škody tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.